

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek	1200.—
Półrocznie	"	600.—
Kwartalnie	"	300.—
Miesięcznie	"	100.—

Zgierz,

dn. 19 stycznia
1923 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 80.—

Wychodzi w soboty.

Wiadomości miejskie.

Podatek Państwowy od dochodu. Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 9 grudnia 1922 r. I. K. I. 886/V zawiadamia się, że pobór podatku dochodowego przypadającego wedle przepisów działu II ustawy z dn. 4/IV-1922 r. (Dz. Ust. № 29) od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, poczynając od 1 stycznia 1923 r. aż do uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy potrąceń podatku dochodowego na rok 1923, dokonywać się ma wedle następującej skali:

L. p.	Roczna wysokość wynagrodzenia w tysiącach		Stopa procentowa
	ponad	do	
1	2 000	2 400	0,3%
2	2 400	3 000	0,4%
2	3 000	3 600	0,5%
4	3 600	4 800	0,7%
5	4 800	7 200	0,9%
6	7 200	9 600	1,1%
7	9 600	12 000	1,4%
8	12 000	15 600	1,7%
9	15 600	19 200	2%
10	19 200	22 800	2,5%
11	22 800	26 400	3%
12	26 400	30 000	3,5%
13	30 000	34 000	4,5%
14	34 000	38 000	5,5%
15	38 000	42 000	7%
16	42 000	46 000	8,5%
17	46 000	50 000	10%
18	50 000	52 000	11,5%
19	52 000	55 000	13%
20	55 000	58 000	13,6%
21	58 000	62 000	14,3%
22	62 000	66 000	15%
23	66 000	70 000	15,7%
24	70 000	75 000	16,5%
25	75 000	80 000	17,3%
26	80 000	85 000	18,1%
27	85 000	90 000	18,8%
28	90 000	95 000	19,5%
29	95 000	100 000	20,2%
30	100 000	105 000	20,9%
31	105 000	110 000	21,6%
32	110 000	115 000	22,3%
33	115 000	120 000	23%
34	120 000	180 000	24%
35	180 000	240 000	25%
36	240 000	300 000	26%
37	300 000	360 000	27%
38	360 000	450 000	28%
39	450 000	540 000	29%
40	540 000	720 000	30%
41	720 000	900 000	31%
42	900 000	1 200 000	32%
43	1 200 000		33%

W sprawie postanowień przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn. Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych dla pow. Łódzkiego komunikuje, iż zezwolenia na sporządzanie aktów notarialnych u notariuszów, dotyczących przepisania tytułu własności, sprzedaży i t. p. majątku spadkowego — stronom natchmiast wydawane nie będą. Strony zainteresowane zanim będą miały sporządzić podobne dokumenty powinny na kilka dni zgłosić się do Urzędu Skarbowego (Skwerowa № 1) załatwić wszystkie formalności, opłacić należy podatek spadkowy. Postąpienie podatników w myśl tych wskazówek uwolni ich od narażenia się na niepotrzebne koszty i stratę czasu.

Sprawozdanie z 95-go posiedzenia Rady Miejskiej odbytego dnia 12-go grudnia 1922 r.

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 8^{1/2}, wieczorem.

Przewodniczący burmistrz Swiercz, stwierdziwszy obecność radnych: Borowskiego St., Czaplńskiego Ign., Chwiańkowskiego Fr., Haukego St., Chudobińskiego J., Kamińskiego Ign., Karasińskiego Edw., Kurowskiego K., Lewandowskiego J., Morgensterna A., Pomorskiego J., Pawlikowskiego Wł., Sirkisa L., Teski M., Nawrockiego Fr. i Paula Cz., — nieobecność radnych: Grünberga E., Grodzickiej Kl., Szymańskiego A., Siki A., Wasilewskiego Wł. i Zerndta A., — t. j. przy komplecie 24 członków obecnych 16 i nieobecnych 6 radnych ogłasza prawonocność posiedzenia Rady Miejskiej.

Przez aklamację przyjęto następujący porządek dzienny:

- 1) powzięcie powtórnej uchwały w sprawie zaciągnięcia pożyczki Mkp. 15,000,000.— (piętnaście milionów marek polsk.) w Polskim Banku Kumunalnym w Warszawie;
- 2) dalsze rozprawy budżetowe na r. 1923 w II czytaniu;
- 3) „dodatek świąteczny“ dla pracowników miejskich;
- 4) komunikaty;
- 5) wolne wnioski.

Na wstępie burmistrz Swiercz oznajmia, iż otrzymanie z Banku Kumunalnego omawianej na poprzednim 94 posiedzeniu Rady Miejskiej pożyczki w sumie Mk. 15,000,000.— uzależnione jest od powzięcia po raz drugi podobnej uchwały.

Zgodnie z tem Rada Miejska powzięła uchwałę w następującym brzmieniu:

„Rada Miejska miasta Zgierza upoważnia Magistrat:“

- 1) do zaciągnięcia na budowę szkoły w Polskim Banku Kumunalnym pożyczki krótkoterminowej do wysokości marek polsk. 15,000,000.— (piętnaście milionów marek polsk.);“
 - 2) do ustalenia terminu spłaty i szczegółowych warunków pożyczki;“
 - 3) do przeprowadzenia wszystkich potrzebnych czynności prawnych w związku z zaciągnięciem pożyczki;“
- Przytem Rada Miejska zaznacza, że miasto z tytułu pożyczki poddaje się statutowi Polskiemu Banku Kumunalnemu, oraz innym przepisom wydanym, lub mogącym być wydanymi w przyszłości przez władze Banku, zgodnie z jego statutem.“
- Przystąpiono do dalszych obrad budżetowych na rok 1923 w II czytaniu.

Rozd. VII. Wydział Opieki Społecznej:

W związku z rozprawami budżetowymi nad Rozdziałem VII Rada Miejska uchwała jednogłośnie.

- 1) na wniosek Komisji Opieki Społecznej podnieść wynagrodzenie za wyrób trumien stolarzowi Nawrockiemu do marek 1,500.— za dużą i Mk. 1,100.— za małą trumnę*;
- 2) pobierać od stałych mieszkańców m. Zgierza Mk. 4,000.— zaś od gmin zamiejscowych Mk. 15,000.— za wydanie jednej trumny bez względu na jej rozmiar*.

W sprawie sum, preliminowanych jako subsydia dla miejskich instytucji dobroczynnych przy gminach wyznaniowych ławnik Sheybal wyjaśnia, iż podział tych subsydjów oparto na zasadach podziału skutecznego w roku ubiegłym z małymi koniecznymi odchyleniami.

Omawiając akcję opieki społecznej nad starcami, rozwijaną przy gminach wyznaniowych, podnoszono niedostateczność tej opieki w przytułku dla starców przy parafii katolickiej.

Na wniosek ławnika Chrupkowej poruczono Magistratowi zebrać sprawozdania z działalności miejscowych instytucji dobroczynnych za rok 1922.

W Rozdziale VII, tyt. VII, p. 8 kredyt w sumie marek 100,000.— jako dwukrotnie wstawiony do budżetu skreślono.

Następnie na wniosek Komisji Zdrowotności Rada Miejska uchwała z dniem 1.XII 19 2 r. podwyższyć dzienne opłaty za leczenie w Szpitalu Miejskim jak niżej:

za chorych wewnątrznie	— st. m. m. Zgierza	Mk. 4,000.—
" " " "	zamiejscowych	" 4,500.—
" " " " chirurgicznie	— st. m. m. Zgierza	" 4,500.—
" " " " " "	zamiejscowych	" 4,500.—
		plus koszty opatrunkowe.

Budżet Rozdziału VII przyjęto w przychodzie w sumie Mk. 17,175,000.—, w rozchodzie Mk. 85,327,000.—

Rozd. VIII. Wydział podatkowy:

Wobec preliminowania w przychodzie Rozdz. VIII z tytułu podatku od psów sumy Mk. 1,200,000.— podwyższono stawki tego podatku na rok 1923 jak następuje:

od psa pokojowego	Mk. 10,000.—	rocznie
od psa myśliwskiego	" 20,000.—	"

Sumę Mk. 4,000,000.— w tyt. IX Rozdz. VIII w przychodzie skreślono.

Rozdział VIII. Wydział Podatkowy w przychodzie w sumie Mk. 299,750,000.— w rozchodzie w sumie Mk. 16,350,000.— przyjęto.

W związku z petycją zgłoszoną przez Zarząd Związku Pracowników Miejskich w przedmiocie wypłacenia zasiłku świątecznego w wysokości poborów za mies. listopad b. r. zgłoszono 2 wnioski:

- 1) r. Chudobińskiego w sprawie wypłacenia zasiłku świątecznego dla pracowników miejskich w wysokości pełnych poborów za miesiąc listopad r. b.;
- 2) Magistratu w sprawie wypłacenia tegoż zasiłku w wysokości 50% poborów listopadowych.

W głosowaniu wniosek r. Chudobińskiego przy 4 gł. za. 5 przeciw i reszta wstrzym. się od głosowania — upadł.

Większością głosów Rada Miejska uchwała wniosek Magistratu, upoważniający Magistrat do wypłacenia wszystkim pracownikom miejskim zasiłku świątecznego w wysokości 50% poborów, otrzymanych w mies. listopadzie b. r.

Uwzględniając podanie Tow. Spiew. „Lutnia” z dn. 5 XII 1922 r. w przedmiocie zmniejszenia stopy procentowej podatku od widoków za bilety wejścia na przedstawienia kinematograficzne, Rada Miejska jednogłośnie uchwała zmniejszyć stopę procentową tego podatku do 20% ceny biletu wejścia.

Następnie na wniosek Magistratu Rada Miejska uchwała jednogłośnie wstawić do budżetu miejskiego kredyt w sumie Mk. 1,000,000.— przeznaczony na rzecz Rady Szkolnej Okręgowej w Łodzi.

Na wniosek ławnika Chrupkowej Rada Miejska uchwała wyasygnować kwotę Mk. 50,000.— na „gwiazdkę” dla dzieci polskich Śląska Cieszyńskiego, pozostałych po stronie czeskiej.

W końcu na wniosek r. Morgensterna przekazano Magistratowi sprawę przyjmowania 1 na miesiąc wpłat z tytułu podatku dochodowego od uposażeń, potrącanego przez miejscowe przedsiębiorstwa przemysłowe i uskutecznianie tych wpłat w Kasie Skarbowej w Łodzi za pośrednictwem organów miejskich.

Poczem burmistrz Swiercz zamknął posiedzenie.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej, odbytego dnia 9-go stycznia 1923 r.

Przewodniczący burmistrz Swiercz, stwierdziwszy obecność radnych:

Borowskiego, Czaplńskiego, Chwałkowskiego, Hudobińskiego, Kamińskiego, Karasińskiego, Kurowskiego, Lewandowskiego, Morgensterna, Pomorskiego, Paula, Pawlikowskiego, Teski, Wasilewskiego, Zernta i Nawrockiego.

nieobecność radnych:

Grünberga, Grodzickiej, Haukiego i Syrkisa, t. j. przy komplecie 24 członków Rady Miejskiej, obecnych 16 i nie obecnych 4 radnych, ogłasza prawomocność dzisiejszego posiedzenia Rady Miejskiej.

Przez aklamację przyjęto następujący porządek dzienny:

- 1) odczytanie protokołu poprzedniego posiedzenia;
- 2) wybór wice-burmistrza;
- 3) sprawa oświetlenia miasta;
- 4) budowa chodników;
- 5) sprawa pożyczki na budowę szkoły;
- 6) wolne wnioski.

Protokoły posiedzeń Rady Miejskiej, odbytych w dn. 2 i 3 I 1923 r. przyjęto w przedłożonych brzmieniach.

Przystąpiono do sprawy oświetlenia ulic.

Referuje burmistrz Swiercz, stwierdzając, iż obecne oświetlenie ulic i placów jest niewystarczające i wadliwe. Niedomagania te należałoby usunąć przez powiększenie siły świetlnej lamp i rozszerzenie sieci oświetleniowej na peryferjach miasta. Wprowadzenie tych innowacji powiększyłoby koszty oświetlenia miasta do sumy Mk. 12,000,000.— rocznie.

W sprawie oświetlenia miasta wywiązały się dłuższe rozprawy, w których podnoszono niedostateczność oświetlenia, częste wypadki niezmienniania przez Elektrownię zepsutych lamp i t. p.

Radny Czaplński wnosi o powzięciu uchwały w przedmiocie oświetlenia miasta w porze zimowej przez całą noc, gdyż ludność robotnicza, pracująca na zmianę nocną, zdąża do pracy wtedy, gdy całe miasto tonie w ciemnościach.

W wyniku rozpraw Rada Miejska jednogłośnie uchwała:

- 1) powiększyć siłę świetlną wszystkich lamp ulicznych do 200 wati;
- 2) wszystkie lampy uliczne mają się palić przez całą noc;
- 3) gaszenie lamp ma się odbywać w porze zimowej na 1 godzinę, zaś w porze letniej na 1 1/2 godz. przed wschodem słońca. Zapalanie lamp powinno się odbywać zimową porą na 1 godz., zaś w porze letniej na 1 1/2 godz. po zachodzie słońca;
- 4) rozszerzenie sieci oświetleniowej na peryferjach miasta ma następować stopniowo w miarę zachodzącej potrzeby.

Poczem poruczono Magistratowi zobowiązać Elektrownię do natychmiastowego zamienniania zepsutych lamp nowymi, stosownie do przesłanych za pośrednictwem Magistratu meldunków.

Następnie burmistrz Swiercz referuje sprawę budowy nowych chodników na ulicach, które dotąd takowych nie posiadają wzgl. gdzie chodniki są zniszczone.

Radny Paul przemawia za przystąpieniem do układania jeszcze w bieżącym roku chodników na drodze do stacji kolejowej, która jest bardzo uczęszczana.

Po dłuższej dyskusji Rada Miejska, a ceptując wniosek Magistratu, powzięła wszystkimi głosami za przy 2 przeciw następującą uchwałę:

- 1) Rada Miejska, mając na uwadze fatalny stan chodników w mieście, oraz biorąc pod uwagę obecne warunki ekonomiczne, nie pozwalające właścicielom nieruchomości na budowę tychże, uchwała umiastować chodniki tak pobudowane jako też mające się budować na ulicach: Piłsudskiego, Szczęśliwej, 1 Maja, Rynku Kilińskiego, Starym Rynku, Błotniej, Łęczyckiej, Piątkowskiej, Parzęczewskiej, Szczawińskiej, Rybnym Rynku, sz. Łęczyckiej po prawej stronie do wybudowanej szkoły powszechnej, Spacerowej, 3 Maja, Berka-Joselewicza, Sieradzkiej, Średniej, Konstantynowskiej, Gen. Dąbrowskiego, Zielonej, Zakrętej i Wesołej

W ciągu 5 lat na wymienionych ulicach, na których dotąd niema chodników, mają być t-kowe pobudowane.

Budowa chodników ma być uskuteczniata w następującej kolejności ulic:

w 1923 roku	
1) szosa Łęczycza prawa strona od spacerowej do bud. się szkoły powszech.	500 m. ²
2) Spacerowa po jednej stronie	250 m. ²
3) 1 Maja od Rynku Kilińskiego do Gen. Dąbrowskiego	1665 m. ²
4) 3 Maja od Stacji Kolej. do Wysokiej	2750 m. ²
5) Kościelna	200 m. ²
6) Szczęśliwa od Piłsudskiego do Dąbrowsk.	1200 m. ²
	<u>6565 m.²</u>
w 1924 roku	
7) 3 Maja od 1 Maja do Starego Rynku	3750 m. ²
8) Berka—Joselewicza od Starego Rynku do Rogatek	3520 m. ²
	<u>7270 m.²</u>
w 1925 roku	
9) Sieradzka	1400 m. ²
10) Średnia	3500 m. ²
11) Wesoła po jednej stronie	1770 m. ²
	<u>6670 m.²</u>
w 1926 roku	
12) Błotna od 3 Maja do B. Joselewicza	1250 m. ²
13) Konstantynowska	3770 m. ²
14) Zielona	1480 m. ²
	<u>6500 m.²</u>
w 1927 roku	
15) Gen. Dąbrowskiego	3942 m. ²
16) Zakręt	1890 m. ²
	<u>5832 m.²</u>

„Koszta dotychczas wybudowanych i wybudowanych w ciągu następnych 5 lat chodników pokrywają: miasto w wysokości 25% kosztów budowy, adiacenci—wł. domów, w wysokości 75%“.

„Koszt budowy chodników będzie rozłożony na adiacentów na lat 15 w ratach, które corocznie w m. lutym określi Wydział Budowlany w/g kalkulacji, biorąc za podstawę ceny materiałów budowlanych i robocizny. Rata roczna będzie spłacana przez adiacentów w czterech równych częściach kwartalnych: 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia.“

„Magistrat corocznie w ciągu 5 lat wstawiać będzie do budżetu odpowiednią sumę na budowę chodników.“

„Wydatki związane z budową chodników Magistrat pokryje przez wstawienie do budżetu:

- „1) wpływów z opłat adiacentów za wybudowane chodniki;
- „2) pożyczki długoterminowej, zaciągniętej na ten cel ze Skarbu Państwa.
- „3) funduszy miejskich.“

Przystąpiono do sprawy zaciągnięcia pożyczki na budowę szkoły.

Przyjmując do wiadomości zawiadomienie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o przyznaniu miastu Zgierzowi ze Skarbu Państwa na rok 1922 dodatkowej 5% pożyczki w sumie Mk. 10,000,000.— na budowę szkoły powszechnej w Zgierzu, Rada Miejska, na wniosek burmistrza Świercza, pówzięła następującą uchwałę:

„Rada Miejska miasta Zgierza powiatu Łódzkiego na zebraniu w dnia 9 stycznia 1923 r. pod przewodnictwem burmistrza Świercza Jana i w obecności 16 radnych z pośród ogólnej liczby 24 radnych, uprawnionych do udziału w zgromadzeniu gminnym, postanowiła:“

„I. przyjąć od Skarbu Państwa pożyczkę w wysokości marek 10,000,000.— (słownie: dziesięciu milionów marek) na budowę publicznej szkoły powszechnej w Zgierzu przy ul. Łęczyckiej na warunkach, wymienionych w Rozporządzeniu Ministra W. R. i O. P. z dnia 26 czerwca 1922 roku (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 56 poz. 512 i Dz. U. M. W. R. i O. P. z roku 1922 № 25 poz. 277);“

„II. użyć pożyczki tej wyłącznie na cel, na jaki została zaciągnięta;“

„III. ręczyć za zwrot zaciągniętej pożyczki i spłatę procentów w umówionym terminie całym nieruchomości i ruchomym majątkiem gminy i wszystkimi jej dochodami;“

„IV. wstawić do budżetu gminnego corocznie, aż do całkowitej spłaty pożyczki, odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami, wreszcie;“

„V. zgodzić się, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągana przymusowo

w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji.“

Po powyższym p. Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej, odbytego w dniu 10 stycznia 1923 r.

Przewodniczący burmistrz Świercz, stwierdził vszy obecność radnych: Borowskiego, Czaplńskiego, Chwałkowskiego, Hudołbińskiego, Kamińskiego, Karasińskiego, Kurowskiego, Lewandowskiego, Morgensterna, Pomorskiego, Paula, Pawlikowskiego, Teski, Wasilewskiego, Zernda i Nawrockiego — nieobecność radnych: Grünberga, Grodzickiej, Haukego i Sirkisa, t. j. przy komplecie 24 członków Rady Miejskiej, obecnych 16 i nieobecnych 4 radnych, — ogłasza prawomocność posiedzenia Rady Miejskiej.

Przez aklamację przyjęto następujący porządek dzienny:

- 1) zaciągnięcie pożyczki na budowę szkoły (II uchw.)
- 2) przepisy o uposażeniu pracowników miejskich;
- 3) dalsze czytanie budżetu miejskiego.

Na wstępie burmistrz Świercz oznajmia, iż otrzymanie ze Skarbu Państwa omówionej na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 9 stycznia r. b. pożyczki w sumie Mk. 10,000,000.— uzależnione jest od powzięcia po raz drugi podobnej uchwały.

Zgodnie z tem Rada Miejska powzięła uchwałę następującej treści:

„Rada Miejska miasta Zgierza powiatu Łódzkiego na zebraniu w dn. 10 stycznia r. b. pod przewodnictwem burmistrza Świercza Jana i w obecności 16 radnych z pośród ogólnej liczby 24 radnych, uprawnionych do udziału w zgromadzeniu gminnym, postanowiła jednogłośnie:“

„I. przyjąć od Skarbu Państwa pożyczkę w wysokości marek 10,000,000.— (słownie: dziesięciu milionów marek) na budowę publicznej szkoły powszechnej w Zgierzu przy ulicy Łęczyckiej na warunkach wymienionych w rozporządzeniu Ministra W. R. i O. P. z dnia 26 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 56 poz. 512 i Dz. U. M. W. R. i O. P. z roku 1922 № 25 poz. 277);“

„II. użyć pożyczki tej wyłącznie na cel, na jaki została zaciągnięta;“

„III. ręczyć za zwrot zaciągniętej pożyczki i spłatę procentów w wyznaczonym terminie całym nieruchomości i ruchomym majątkiem gminy i wszystkimi jej dochodami;“

„IV. wstawić do budżetu gminnego corocznie aż do całkowitej spłaty pożyczki, odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami, wreszcie“

„V. zgodzić się, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągana przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji.“

Przystąpiono do obrad nad projektem przepisów o uposażeniu pracowników miejskich.

Referuje burmistrz Świercz, przedstawiając szczegółowe dane cyfrowe ilustrujące różnice w uposażeniu przedwojennym i obecnym, tudzież wskazując na konieczność uregulowania uposażeń w pewnych ustalonych ramach ustawowych.

Radny Paul stawia wniosek, aby mężom zajęтым w Zarządzie Miejskim wypłacano również dodatek rodzinny za żonę, choćby ta również zarabkowała w Zarządzie Miejskim.

Wniosek r. Paula w obszernym przemówieniu popiera ławnik Chrupkowa.

W dyskusji, jaka się wywiązała, ławnik Sheybal stawia wniosek wypłacania dodatku na żonę w tym wypadku, o ile żona pracuje poza Zarządem Miejskim.

W głosowaniu większością głosów uchwalono wniosek zgłoszony przez ławnika Sheybała.

Wniosek radnego Paula większością głosów odrzucono.

Ze względu na obszerny materiał, jaki przedstawia złożony projekt przepisów o uposażeniu, dalsze rozprawy w tym przedmiocie odroczone do następnego posiedzenia.

W końcu na skutek zgłaszanych ustawicznie reklamacji przez miejscowych rzeźników, na wniosek burmistrza Świercza,

Rada Miejska uchwała poprawkę do taksy za ubój bydła w Rzeźni Miejskiej, uchwalonej na posiedzeniu w dniu 2 stycznia.

Zgodnie z tą poprawką opłata za ubój jałowizny do 1 roku wynosi Mk. 3,500.— za sztukę.

Poczem burmistrz Świercz zamknął posiedzenie.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Wydział Budowlany Magistratu wzywa wszystkich pp. właścicieli domów, by w terminie do dn. 27 b.m. pozakładali mostki wjazdowe i ponakrywali ścieki, wychodzące na ulice.

Niewykonanie powyższego wezwania karane będzie drogą sądową.

Zgierz, dn. 7 stycznia 1922 r.

Magistrat—Wydział Budowlany.

Wezwanie

do rezerwistów roczników 1883—1892.

Ze względu na potrzebną, przy odbyć się mającej rejestracji obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, urodzonych w r. 1883—1899, większą ilość pisarzy wzywam:

Rezerwistów roczn. 1883—1892, mogących zastąpić siły pisarskie, do ochotniczej służby wojskowej na przeciąg 10 tygodniowy.

Rezerwiści, którzy zgłoszą się ochotniczo do tej służby otrzymają:

- 1) Normalne uposażenie szeregowych,
- 2) Dyjety dzienne,
- 3) Zakwaterowanie,
- 4) Umundurowanie, o ile pełnić będą służbę poza obrębem swej gminy,
- 5) Czas przebyty w tej służbie zaliczony zostanie rezerwistom, ochotnikom jako jedno ćwiczenie w rezerwie,
- 6) Rezerwiści ci pełnić będą służbę przeważnie w swych gminach i powiatach.

Niechaj więc korzystają z powyższych udogodnień ci rezerwiści wyżej wymienionych roczników, którzy umieją biegle czytać i pisać po polsku i niechaj zgłaszają się w bliższej ich miejscowości P.K.U. tembardziej, że liczba powołańców jest bardzo ograniczona.

Zgłaszać się można od dnia 14 do 21 stycznia b.r. włącznie.

Łódź, dnia 10 stycznia 1923 r.

Dowódca Korpusu № IV. (—) Majewski generał dywizji.

Ogłoszenie

o rejestracji mężczyzn urodzonych w latach od 1883 do 1899 włącznie.

Reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1922 r. № AW. 2340 zarządzonej została na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 1922 r. w przedmiocie zebrania kontrolnych (Dz. Ust. № 85 poz. 764) po porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych rejestracja wszystkich mężczyzn urodzonych w latach od 1883 począwszy do 1899 włącznie.

Celem rejestracji jest ustalenie dotychczasowego stosunku wymienionych powyżej osób do powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Rejestracji podlegają także i te osoby, które czy to w b. państwach zaborczych, czy to już przez Komisję Przegładową lub właściwe władze wojskowe w Państwie Polskiem uznane zostały za zupełnie niezdolne do służby wojskowej, nie wyłączając inwalidów.

Nie podlegają rejestracji osoby, które:

- 1) obecnie służą czynnie w wojsku,

2) zostały zarejestrowane w P. K. U. jako ofic. rezerwy lub równorzędni,

3) są obywatelami państw obcych i mogą swoją obcą przynależność państwową dokumentami należyście udowodnić.

Rejestracja przeprowadzona będzie w biurze Magistratu, Wydziale Wojskowo-Policyjnym w następującym porządku:

w poniedziałek 22. I. roczn. 1883, 1884, 1885, 1886,

w wtorek 23. I. " 1887, 1888, 1889, 1890,

w środę 24. I. " 1891, 1892, 1893, 1894,

w czwartek 25. I. " 1895, 1896, 1897, 1898, 1899,

w godzinach od 8—1 rano i od 3—7 wieczorem.

Wzywa się wszystkich mężczyzn wymienionych powyżej roczników, zarówno tych którzy w Zgierzu stale zamieszkują jak i tych którzy w okresie rejestracji w Zgierzu przebywają, aby w dniach wyznaczonych dla rejestracji zgłosili się osobiście z posiadzanymi przez siebie dokumentami, stwierdzającymi tożsamość ich osoby, ich wiek i stosunek do służby wojskowej (dowód osobisty, paszport, metryka urodzenia, książka wojskowa, zaświadczenie bezterminowego urlopowania, dokumenty wojskowe b. państw zaborczych, wyciągi z ksiąg wojskowych b. państw i t. p.) do rejestracji.

Niezadośćczynienie powyższemu wezwaniu będzie karane w myśl obowiązujących postanowień karnych.

Zgierz, dnia 17 stycznia 1923 r.

Magistrat.

Rozporządzenie.

W celu uregulowania obrotu i handlu zwierzętami domowymi na obszarze Województwa Łódzkiego, w myśl art. 1001, 1092, 1093, 1096, 1107 i 1124 Ustawy lekarskiej (Tom XIII Ros. Zb. Przep. z 1905 r.) oraz rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 maja 1920 r. № 41 Dziennik Ustaw R. P. 248, wreszcie pisma tegoż Ministerstwa z dnia 27 maja 1922 r. № 3080) W. O. zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1. Zwierzęta domowe: bydło rogate, owce i świnie dla dopuszczenia do obrotu handlowego, muszą być zaopatrywane w paszporty zwierzęce, ustanowionego wzoru i wydawane w miejscu pochodzenia zwierząt przez organa do tego uprawnione, na imię i nazwisko posiadaczy. Paszporty winny być jaknajdokładniej wypełnione we wszystkich rubrykach, aby tożsamość zwierząt za każdym razem dała się łatwo sprawdzić.

§ 2. Paszporty zwierzęce, odpowiadające wszystkim powyższym warunkom należy uważać za ważne, jeżeli data ich wydania nie sięga wstecz od daty przedstawienia na ich kupnie i sprzedaży dalej niż na 14 dni. Zwierzęta bez przepisanych paszportu, albo za paszportem nieważnym (starego typu lub przedawniony) winny być kwestjonowane, a nieważne paszporty przez organa nadzorcze — niszczone.

§ 3. Wyżej wymienione zwierzęta domowe wolno kupować tylko na targach i jarmarkach w m. Łodzi — na obydwóch rzeźniach miejskich, gdzie są w tym celu urządzone odpowiednie place, obory i buchty, a w innych miastach w stajniach, oborach i chlewach spędowych, odpowiadających przepisom ustawy budowlanej oraz wymagom sanitarno—weterynaryjnym.

§ 4. Kupno i sprzedaż zwierząt domowych poza obrębem targowic, rzeźni łódzkich, lub stajni spędowych są wzbronione.

W myśl powyższego, praktykowany dotychczas sposób kupna i sprzedaży zwierząt domowych po wsiach i folwarkach przez przekupniów, wędrujących od zagrody do zagrody; bezwzględnie znosi się, a winnych uprawiania takowego nadal należy pociągnąć do odpowiedzialności.

§ 5. Wyjątek stanowią nagłe wypadki rzezi z konieczności, oraz nabywanie pojedynczych sztuk, przeznaczonych na natychmiastowy ubój dla konsumpcji, lub dla gospodarstwa nabywcy.

§ 6. Handlem zwierzętami domowymi, (końmi, bydłem rogatem, owcami i świniami) zajmować się mogą tylko te osoby, które posiadają wykupiony na ten cel patent. Handlarzy nie posiadających patentu na handel, jak również przekupni i pośredników należy bezwarunkowo wykluczać od handlu zwierzętami domowymi.

§ 7. Rzeźnicy i masarze mogą zakupować na targach i jarmarkach, w stajniach spędowych, a w Łodzi na rzeźniach, zwie-

rzęta w ilości potrzebnej na użytek własnego przedsiębiorstwa, po przedstawieniu u władzy kontrolującej świadectwa policyjnego, stwierdzające posiadanie sklepu w odnośnej miejscowości. Osobom tym jednak, oraz organom nadzorczym zwracam uwagę, że świadectwo przemysłowe na rzeźnictwo, względnie masarstwo, nie uprawnia do wykonywania handlu zwierzętami i że wykroczenia przeciwko temu surowo będą karane.

§ 8. Do nabywania zwierząt, rzeźnicy posługiwac się mogą pomocnikami, o ile ci pomocnicy uzyskają od władzy policyjnej w siedzibie swego pracodawcy osobne pozwolenia do nabywania zwierząt w imieniu i na rachunek tegoż i będą zaopatrzeni w dokumenty, stwierdzające tożsamość osoby.

§ 9. Rzeźnikom i masarzom wolno zwierzęta przeznaczone na rzeź, umieszczać tylko w oborach i chlewach, znajdujących się w obrębie rzeźni, lub w budynkach na ten cel poza rzeźnią urządzonych i przez władze uznanych za odpowiednie.

§ 10. Bydło i trzoda zakupione na targach na rzeź, nie mogą dostawać się pod żadnym pozorem do dalszego obrotu, lecz muszą być odpedzone wprost do miejsca uboju i tam odane rzezi.

Zakup zwierząt hodowlanych przez ludność miejscową i okoliczną powyższym ograniczeniom nie podlega.

§ 11. Zabrania się przepędzania pieszo zwierząt przez większe przestrzenie kraju, gdzie istnieją koleje żelazne.

Transport zwierząt domowych na wozach jest dozwolony.

§ 12. Zwierzęta, przewożone koleją, podlegają bez względu na odległość stacji naładunku lub wyładunku, przepisanyemu oględzinom ustanowionego lekarza weterynaryjnego.

§ 13. Wagony, któremi przewożono zwierzęta, mają być po każdorazowym użyciu poddane gruntownemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Łódź, dnia 10 listopada 1922 r.

Wojewoda p. o. (—) Dr. Garapih.

STATUT

o podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

(Dokończenie).

§ 13. O dokonany wymiarze zawiadania Magistrat płatników nakazem płatniczym, zawierającym sumę opodatowanego obrotu i kwotę wymierzonego podatku, kwotę zapłaconego na poczet podatku od obrotu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, oraz resztę przypadającą do zapłaty miastu względnie do zwrotu płatnikom (§ 17).

Odwołanie przeciw wymiarowi podatku od obrotu może być wniesione w terminie dni czterech od dnia doręczenia nakazu płatniczego za pośrednictwem Magistratu do Wydziału Powiatowego Sejmiku Łódzkiego.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku płatnika zapłacenia podatku.

§ 14. Odwołania przewidziane w § 13 nie mogą zawierać reklamacji (skarg) przeciwko obliczeniu sumy obrotu. Tego rodzaju reklamacje (skargi) podlegają rozstrzygnięciu trybem wskazanym w § 9, a o ile są zamieszczone w odwołaniu, nie będą rozpatrywane.

POBÓR PODATKU OD OBROTU.

§ 15. Na poczet podatku od obrotu osoby obowiązane do wykupywania świadectw przemysłowych płacą zaliczkowo w kasie skarbowej łącznie z państwowym zasadniczym podatkiem przemysłowym, dodatek na rzecz miasta w wysokości:

- od przedsiębiorstw przemysłowych I-VI kategorii 75% zasadniczego podatku przemysłowego;
- od przedsiębiorstw handlowych I-III kategorii 100% zasadniczego podatku przemysłowego.

§ 16. Kwoty pobrane przez kasę skarbową tytułem podatku przemysłowego wraz z pobraniami od płatników odsetkami i karami za zwłokę od tych dodatków, winny być przekazane Magistratowi z listą płatników w ciągu miesiąca po upływie kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły.

§ 17. Suma wpłacona w kasie skarbowej przez płatnika z tytułu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (§ 15) ulega potrąceniu z wymierzonego podatku od obrotu.

Nadwyżka zapłacona przez płatnika w kasie skarbowej z tytułu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego ponad kwotę wymierzonego podatku od obrotu, podlega zwrotowi z kasy miejskiej na rzecz płatnika po potrąceniu przypadających od niego miejskich należności podatkowych z innych tytułów miejskich.

§ 18. Podatek od obrotu, określony nakazem płatniczym ma być wniesiony do kasy miejskiej w ciągu dni czterech od dnia doręczenia nakazu.

Podatek niezapłacony w terminie ściągają miejskie organy egzekucyjne trybem ustanowionym dla ściągania należności podatkowych miejskich.

§ 19. Od zalegającej sumy podatku od obrotu liczy się odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie, poczynszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się jako pełny, a odsetki oblicza się od sumy podzielonej przez sto, przyczem 50 mk. i wyżej liczy się za 100 mk., a sumy do 50 mk., nie bierze się w rachubę.

W razie przymusowego ściągania podatku oprócz odsetek zwłoki mogą być pobierane koszty egzekucji.

§ 20. Magistrat ma prawo z przyczyn uzasadnionych ekonomicznie położyć płatnika odraczać termin płatności podatku, rozkładać należność na raty, całkowicie go umarzać, a także przyznawać ulgi co do wysokości odsetek zwłoki.

PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 21. Do zmiany stawek podatku od obrotu (§ 10) i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (§ 4 i 15) wymagana jest uchwała rady miejskiej zatwierdzona przez właściwą władzę nadzorczą (§ 5 rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1922 r. Dz. U. Rz. P. № 34 poz. 294) i winna być ogłoszona w Monitorze Polskim, Dzienniku Urzędowym Województwa, ponadto w sposób w mieście używany.

§ 22. Podatek od obrotu może po raz pierwszy być wymierzony na rok 1922 na podstawie sum obrotów z 1921 r. ustalonych przez organy wymierzone w § 6.

§ 23. Prawo poboru podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego na podstawie niniejszego statutu ustaje z dniem 31 grudnia 1923 roku.

W 1923 r. może być wymierzony podatek od obrotu na podstawie sum obrotów z 1922 r., ustalonych przez organy skarbowe, wymierzone w § 6.

Po 1923 r. mogą być ściągane tylko zaległości podatku od obrotu z lat poprzednich.

§ 24. Statut ten wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia tego roku, w którym zostanie przez reprezentację miejską uchwalony, przez władze nadzorcze wymienione w § 21 zatwierzony i w sposób określony w tymże § 21 ogłoszony.

Zgierz, dn. 3. I. 1923.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Wezwanie

do składania zeznań o dochodzie.

I.

Izba Skarbowa podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 28, poz. 550) terminy do składania zeznań o dochodzie na rok podatkowy 1923 upływają:

- dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) z dniem 1 marca 1923 r.
- dla osób prawnych zaś 1 lipca 1923 r.

Do złożenia zeznań są obowiązane wszystkie osoby fizyczne, spadki wakujące (nieobjęte) i osoby prawne, których ogólny dochód czysty, osiągnięty w roku ubiegłym, przewyższa granicę dochodu niepodlegającego podatkowi.

Osoby fizyczne tudzież spadki wakujące (nieobjęte) oraz osoby prawne są obowiązane sporządzić zeznanie na przepisany formularz (wzór № 21 lub 23) i złożyć je we właściwym Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych, lub przestać je

należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwego Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych

Zeznania mogą być składane również ustnie we właściwym Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych.

Przed złożeniem zeznania należy w myśl art. 19 ustawy z dnia 4/IV 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232) wpłacić do Kasy Skarbowej połowę kwoty podatku, przypadającego według skali art. 6 tejże ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty dołączyć do zeznania.

W wypadkach niewpłacenia połowy podatku będą liczone odsetki za zwłokę w wysokości 2 proc. miesięcznie; przyczem w razie niezłożenia zeznania lub złożenia go po terminie, odsetki te będą obliczone od połowy podatku przypadającego od dochodu, oznaczonego w nakazie płatniczym, wymiar zaś podatku nastąpi z urzędu, t. j. na podstawie materiałów, jakimi władza podatkowa rozporządza (art. 50 ustęp ostatni ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. i art. 19 ustawy z 4/IV 1922 r.).

Formularze zeznań wydają bezpłatnie właściwe Urzędy Skarbowe podatków i opłat skarbowych, Magistraty i urzędy gminne.

II.

Powyższa część pierwsza wezwania nie dotyczy jednak płatników podatku dochodowego, wymienionych w art. 15 ust. z dnia 4/IV 1922 r., a mianowicie tych, których główny dochód płynie:

- a) z nieruchomości gruntowej, przekraczającej 30 ha;
- b) z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorii wszędzie i według III kategorii w miejscowościach III i IV klasy;
- c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorii przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z 4-ch izb.

Płatnicy ci obowiązani są do składania zeznań ustnych wobec podkomisji szacunkowej, utworzonej w każdej gminie wiejskiej, względnie w gminie małopiętceckowej oraz ewentualnie także w poszczególnych dzielnicach miejskich (art. 10 ustawy z 4/IV 1922 r.).

Utworzenie podkomisji szacunkowej, oznaczenie okręgu ich działalności, czas i miejsce urzędowania, jak również termin składania zeznań dla takich płatników podane będą do wiadomości interesowanych płatników osobno, w sposób zwyczajnie w danej gminie używany.

Wspomnianym płatnikom wolno w razie życzenia składać na ręce przewodniczącego podkomisji szacunkowej zeznania pisemne podług wzoru ogólnie ustanowionego.

W razie nieukonstytuowania się podkomisji, zeznania przyjmuje właściwy urząd gminny.

III.

Zeznania należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

IV.

Kto w wyznaczonym terminie nie złoży zeznania lub przedstawi w złożonym zeznaniu niepełne dane, ulegnie grzywnie do 20,000 mk. (art. 95 Ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. i art. 24 Ustawy 4/IV 1922 r.).

Towarzystwo Akcyjne Elektrowni Zgierskiej

podaje do wiadomości swym Odbiorcom, że na mocy orzeczenia Komisji Rozjemczej z dn. 31 sierpnia 1922 roku zgodnie z Ustawą z dn. 15 lipca 1920 roku (Dziennik Ustaw № 60 poz. 466) ceny za prąd elektryczny używany, zostały ustalone na styczeń 1923 roku jak następuje:

Za 1 kw/godzinę do oświetlenia	Mk. 1,089.—
„ 1 „ „ „ ośw. miejskiego	„ 471.—
„ 1 „ „ „ siły	„ 545.—

Opłata ryczałtowa od punktu świetlnego za prąd w instalacjach bez licznika będzie obliczona na zasadzie cen powyższych za kilowat—godzinę.

Zgierz, dn. 5. I. 1923 roku.

Magistrat,

Kto świadomie w celu uchylecia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku opłaty należytości podatkowej — o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, albo w drodze sądowej pozbawienia wolności do jednego roku (art. 99 Ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.).

W grudniu 1922 r.

Izba Skarbowa.

Uwaga: Zeznania o dochodzie, należycie wypełnione, przyjmuje Wydział Podatkowy Magistratu w godzinach biurowych, wydając składającym pokwitowania z odbioru tychże.

Zgierz, dn. 18 stycznia 1923 r.

Magistrat.

Ogłoszenie.

Wszyscy właściciele przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, którzy opłacili świadectwa przemysłowo-handlowe w Magistracie m. Zgierza, mogą zgłaszać się po odbiór takowych do Wydziału Podatkowego w godzinach urzędowych.

Zgierz, dnia 17 stycznia 1923 r.

Magistrat.

Obwieszczenie dodatkowe.

Niniejszym w uzupełnieniu obwieszczenia z dnia 27 grudnia 1922 r. w sprawie sądów doraźnych obwieszczam, że na mocy art. 2 Ustawy z dnia 30 czerwca 1919 roku w przedmiocie sądów doraźnych (Dz. P. P. P. № 55, poz. 341) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 19 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1031), postanowiła przedłużyć na czas od 1 stycznia do 1 lipca 1923 r. na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego działanie sądów doraźnych również względem zbrodni rozboju z art. 589 K. K., wobec czego niezależnie od przedstępstw wyszczególnionych w obwieszczeniu z dnia 27 grudnia 1922 r. w tym samym trybie postępowania doraźnego śmiercią karany będzie kto dopuści się rozboju, t. j. zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia zapomocą wprowadzenia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie, lub groźby karygodnej.

Warszawa, dnia 2 stycznia 1923 r.

w z. Ministra Spraw Wewnętrznych (—) Lenc.

Oflary. Dla uczczenia pamięci nieodżałowanego zmarłego ś. p. Ferdynanda Swatka ofiaruję na rzecz biednych przy gminach: żydowskiej, ewangelickiej i katolickiej w Zgierzu po 10,000 marek razem 30,000 marek.

A. Rozenzweig, Łódź.

Znaleziono.

W dniu 22 sierpnia 1922 r. przez funkcjonariuszów Komisarjatu Policji Państwowej w Zgierzu, został znaleziony portfel szary, skórzany wraz z gotówką w sumie mk. 2140. Prawy właściciel może takowe odebrać w Komisarjacie Policji Państwowej w Zgierzu powołując się na № op. 2475.—

Lekcji muzyki dają niedrogo. Dowiedzieć się ul. Piłsudskiego № 9. Wejście od frontu obok piekarni.

Rudolf Spletzer z Janowa zgubił portfel z dokumentami, proszę oddać w kancelarji Parafji Ewang. w Zgierzu.

Druk M. Nowicki i S-ka Zgierz.